

DRAVSKA POŠTA

Letna naročnina Din 24.—
Polletna „ Din 12.—
Posamezna številka
Din 2.—

Neodvisno glasilo vseh poštних nameščencev Dravske banovine

Štev. 6.

V Ljubljani, dne 15. junija 1935.

Leto I.

>Jok<:

Predkongresni dnevi

Po končanih skupščinah, na katerih so polagale uprave sekcij letne obračune, se približujemo kongresu Udruženja p. t. t. uslužbencev.

Zanimanje, ki je vladalo med p. t. t. uslužbenci za vsakoletni kongres, vidno pojema — med njimi se dobe celo taki, ki vidijo v tem nepotrebno trošenje imovine, in sicer po njihovem pojmu iz zelo upravičenega vzroka. Med letom se članstvo ne zanima toliko za delo uprave, za trud, katerega polagajo posamezni funkcionarji v to, da bi se doseglo za članstvo in stroko čim več dobrega in koristnega. Ono samo primerja vsakoletne resolucije, in ker je ista sedaj že tretje leto skoraj enaka, misli, da uprava ni dosegla uspeha, katerega je članstvo pričakovalo. Res, zanimivo je primerjati naše zahteve, ki so bile izražene na kongresu l. 1933 v Splitu, ki so bile ponovljene v resoluciji na kongresu v Zagrebu in so se do malega tudi letos pojavile v resolucijah skupščin posameznih sekcij za kongres v Arandjelovcu.

Priznati moramo, da si je uprava Udruženja letos zelo prizadevala, da bi dosegla vsaj nekaj izmed številnih točk resolucij o željah in potrebah p. t. t. uslužbencev. Priznati moramo tudi to, da bi se pri vsaj delnem razumevanju poštne uprave dalo doseči marsikaj dobrega in koristnega za stroko, kakor tudi za uslužbenca, če bi se stvar vzela resno v razpravo. Toda na žalost moramo konstatirati, da se od vseh številnih točk naših želja niti ena ni vzela v pretres. Zdi se, kakor da bi se odločilnim faktorjem ne zdelo potrebno, da bi resolucije prečitali ter zavzeli kakršnokoli stališče v predmetni stvari.

Oglejmo si samo glavne naše želje, o katerih naj bo članstvo prepričano, da se je podvzelo vse, da bi se spravile s sporeda bodočega kongresa.

1. Ugodnost znižane voznine na železnica. Ni dovolj samo to, da spadamo z železničarji skupno v eno ministrstvo, temveč vsakdo, ki pozna našo prometno službo, ki je po svojem bistvu enaka naporni in odgovorni železniški prometni službi, mora priznati, da smo mi edini, ki za svoje požrtvovalno delo ne uživamo nikakih ugodnosti. Res je, da se nam je obljubilo, kar smo prosili, a leta tečejo in bliža se zopet čas dopusta, tako težko pričakovanega. Radi bi si ogledali svojo domovino, pa z malimi izjemami bomo morali ostati zopet

doma, ker se že tri leta rešuje to vprašanje, ki bi donášalo državi poleg materialne tudi veliko moralno korist.

2. Prevedba zvaníčnikov in služiteljev z uradniško kvalifikacijo. Ali tega vprašanja res ne bomo mogli spraviti z dnevnega reda, ali res ni besed, s katerimi bi mogli merodajne faktorje prepričati o krivici, ki se godi tem uslužbencem? Namesto nagrade in plačila se sedaj formalno postavljajo na cesto, ker jih razsodba državnega sveta ne jemlje v poštev. Po logični presoji pa zvaníčniki in služitelji z uradniško kvalifikacijo, ki vrše uradniške posle, nimajo več skupnosti z ostalimi zvaníčniki in služitelji ter tudi ne uživajo ugodnosti istih, ker ne prejemo službene obleke, obutve itd. — Upali smo, da bo z Uredbo o organizaciji p. t. t. službe to vprašanje končno javno rešeno. Vidimo pa, da se rešitev vprašanja zvaníčnikov z uradniško kvalifikacijo kakor tudi služiteljev z uradniško kvalifikacijo misli odložiti, najbrž zaradi splošnega varčevanja kot izjema, ki škoduje materialno prizadetim, moralno pa ugledu stroke.

Iz Dravske sekcije Udruženja pošt. telegr. uslužbencev
Kraljevine Jugoslavije v Ljubljani

Vsemu članstvu sporočamo, da bo 23. junija t. l. slavnostna otvoritev Poštnega doma v Ljubljani.

Spored otvoritve:

Ob 14.30 blagoslovi dom gosp. p. K. Zakrajšek.

Ob 15. slavnostni občni zbor v sejni dvorani Poštnega doma, Tyrševa cesta 39.

Spored:

1. otvoritev občnega zbora;
2. poročilo predsednika.

Po slavnostnem občnem zboru bo ogled doma, nato veselica s plesom. Vstopnina za osebo 5 Din.

Dan otvoritve Poštnega doma naj bo manifestacija p. t. t. uslužbencev v Dravski banovini za složno, medsebojno, vzajemno delo stanovskih kakor tudi gospodarskih organizacij in ustanov. Ta dan naj posveti vsak organiziran in neorganiziran poštni uslužbenec razmišljanju, zakaj smo postavili Poštni dom in kako ga bomo najkoristneje uporabljali. Po 16 letih smo končno dosegli zaželeni cilj, da smo prišli pod lastno streho. Dolžnost nas vseh je, storiti vse, da bo pod to streho vladala sloga in tovarišstvo. Zato vabimo vse, da že prvi dan, ko slavnostno odpremo vrata Poštnega doma, v katerem bo imel svoj prostor sleherni poštni uslužbenec, dokažemo, da nam je do skupnega, složnega in vzajemnega dela. Poverjenike prosimo, naj skrbijo za čim številnejšo udeležbo. Zbirališče za skupni odhod k otvoritvi je ob 14. uri na dvorišču direktije pošte in telegrafa v Ljubljani.

Kakor je članstvu že znano, je bil na skupščini sekcije sprejet predlog tov. Konteja glede počitniške kolonije otrok poštних uslužbencev v Kamni gorici. Da zremo pravočasno organizirati nameravano kolonijo, potrebujemo podatke o številu otrok, ki bi jih lahko sprejeli. Prosim to-

Če upoštevamo, da opravljajo omenjeni kot služitelji proti predpisom službo računopologačev, če upoštevamo, da vsi ti opravljajo odgovorno uradniško službo in da so v škodo splošnemu staležu zvaníčnikov in služiteljev, ne smemo odnehati od zahteve, da se vsi neglede na spol prevedejo v odgovarjajoča zvanja.

3. Pomanjkanje osebja in dopustov. Res ne vem, ali se zavedajo merodajni faktorji položaja, ki bo moral nastopiti, če bo šlo tako dalje? Ali bo še mogoče zmagovati naraščajoče posle z dosedanjim osebjem? Ali ni nikogar, ki bi stvari pogledal v oči in domel napore, ki jih morajo prestajati poštni uslužbenci? Podeljevanje dopustov je več ko 50 % nemogoče. Uslužbenci vseh drugih resorov si kako pomagajo. Ne samo šole, tudi sodišča imajo počitnice, samo pri nas ni razumevanja, da je poštni uslužbenec tudi človek, da so nam dopusti po zakonu priznani in da bi se morala dati vsakemu prilika, da tekom leta ta dopust izrabi.

To bi bile tri glavne želje, a koliko je še drugih želja in potreb, ki bi se dale z malo dobre volje ugodno rešiti.

rej vse starše, člane Dravske sekcije, da nam do 25. junija t. l. javijo otroke, katere nameravajo poslati na počitniško kolonijo, ki bo trajala od 10. julija t. l. do 10. septembra t. l. O nadaljnjih ukrepih bomo roditelje pisмено obveščali.

Istočasno prosi uprava sekcije tovarišice, zlasti upokojenke, da izvolijo javiti upravi sekcije, ali bi se katera mogla in hotela toliko žrtvovati, da bi prevzela vodstvo in nadzorstvo nad otroci, ki bi jih poslali na počitnice.

Kakor je članstvo z objavo v Jugoslovenski pošti obveščeno, je uprava Udruženja po sklepu izredne seje sklicala kongres Udruženja za 28., 29. in 30. junij t. l. v Arandjelovcu.

Spored kongresnih dni je naslednji:

Dne 27. junija prihod delegatov in udeležencev kongresa.

Dne 28. junija ob 9. uri otvoritev kongresa. Zvečer skupna večerja v parku Bukovičke banje.

Dne 29. junija dopoldne nadaljevanje kongresa. Popoldne izlet na Bukuljo, Venčanski majdan in podrum Venčanske zadruge.

Dne 30. junija odhod na Oplenac, skupno slikanje, nato povratek čez Mladenovac ali v Arandjelovac.

Stroški za prehrano in prenočišče:

Zajtrk, kosilo in večerja Din 30.— do 40.—, prenočišče Din 12.— do 15.—.

Da bi pa uprava Dunavske sekcije mogla preskrbeti vse potrebno za prehrano in prenočišče udeležencev kongresa, se pozivajo vsi, ki se nameravajo kongresa udeležiti, da to čimprej javijo upravi Dravske sekcije, in sicer najkasneje do 20. junij t. l.

Naše dosedanje člane zvaníčnike in služitelje obveščamo, da smo jih morali v smi-

**Poštar in njegova
družina nosita
dobro in cenene**

**TIVAR
obleke**

slu odločbe držav. sveta s 30. majem t. l. izbrisati iz članstva Dravske sekcije Udruženja p. t. t. uslužbencev. Za člane zvaniki in služitelje, ki imajo uradniško kvalifikacijo in ki z malo izjemo tudi opravljajo uradniško službo, smo prosili za pojasnilo, ali smejo ostati še nadalje člani ali ne. Istočasno smo ukrenili potrebno, da se isti čimprej prevedejo v odgovarjajoče zvanje.

Vsem članom, ki smo jih s 30. majem t. l. izbrisali, se zahvaljujemo za dosedanje delo v sekciji.

Članstvo obveščamo, da smo s 1. julijem t. l., po sklepu redne letne skupščine pričeli z odtegotovanjem članarine po 10.— Din mesečno.

Uprava Dravske sekcije.

Ela Horvatova, Ljubljana:

Zastopstvo kluba ptt. uslužbenk pri kraljici in na Oplencu

Dne 15. maja so odpotovale pod vodstvom Banovinske ženske zveze tri zastopnice p. t. t. uslužbenk v Beograd, da se poklonijo kraljici in nato podajo na Oplenac h grobu našega kralja mučenika — Železniška uprava je storila vse, da smo čim ugodneje potovale. Zato smo prispele prav čile na našo prestolico ter si že drugi dan dopoldne ogledovale mesto. Ob 11. uri smo se zbrale v pisarni Centralne uprave Jugoslovanske ženske zveze, kjer je v pozdravni dobrodošlici predsednica g. Petković naglašala, da so prostori, v katerih se nahajamo, dom nas vseh in da želi, da se počutimo v njih kakor doma. Pod njenim vodstvom smo se podale v stari dvor k avdijenci kraljice. Poleg uprave banovinske sekcije je bilo zastopanih še 14 v sekciji včlanjenih društev v skupnem številu 106 članic.

Njeno Veličanstvo kraljica, odeta v črnino, je bila ob vstopu v slavnostno dvorano videti kot poosebljeno trpljenje. Vse udeleženke avdijence so najbrž dojemale tako, ker oči vseh so se napolnile s solzami sočutja, ki se je izlilo v ihtenje.

Predsednica ga. Petković je pozdravila kraljico, se ji zahvalila za njeno ljubeznivost, da je blagovolila sprejeti deputacijo Dravske banovinske sekcije ter ji predstavila predsednico sekcije go. Govekarjevo, ki je nagovorila kraljico z naslednjimi besedami:

Veličanstvo! Kot romarice k počivališču nepozabnega našega blagopokojnega, najvišjega gospodarja, na Oplenac, prihajamo k Vam! Blagovolili ste nam izkazati veliko čast, da smemo gledati iz oči v oči svoji ljubljani vrhovni gospodarici in da smemo izreči svojo globoko vdanost in neomajno zvestobo Vam, Veličanstvo in vsej vzvišeni kraljevski rodbini. Dovolite Veličanstvo, da kot zastopnice ženskih društev iz vse Dravske banovine položimo v Vaše plemenite roke to sveto zaobljubo:

Kakor doslej hočemo tudi v bodoče posvečati svoje skromne moči v prosep in čast države. Čuvati hočemo Jugoslavijo do svoje smrti in vzgajati mladino za Vaše in naše ideale.

Kot potrdilo te naše zaobljube blagovolite Veličanstvo sprejeti skromno posvetilo, napisano v spomin na današnji svečani dan.

Navzoča pisateljica Ruža-Lucija Petelinova je nato citirala pesnitev, ki je bila na pergamentnem papirju umetniško izdelano napisana in ki se glasi:

»Vsi drugi naj nazivi oblede,
ko Te usoda je nazvala Majka,
vse krone z demanti naj otemne,
ko trnjevega venca si čuvajka!
A ko pritiskaš k srcu ga v trpljenju,
si Mučeniku tajnostna Družica
in glas žena Ti kliče: V tem znamenju
z njim si nesmrtna, Velika Kraljica.«

To posvetilo je bilo vloženo v cev iz domačega platna, ki ga je krasilo cvetje rdečih nageljnov, rožmarina in roženkravta.

Kraljica se je zahvalila za poklonitev, se zanimala za vsako društvo in se pogovarjala tako preprosto domače, da je odpadla že po prvih pogovorih vsa napetost.

Segla je v roko sleherni in ko ji je bilo predstavljeno zastopstvo pošte, je pripomnila predsednica Petkovićeva: »Veličanstvo! To so zastopnice onih žen, ki so veliko zaposlene pri blagajnah, a nič ne defravdirajo.« Kraljica se je nasmehnila in rekla: »Tudi jaz vem to, gospod minister mi je tako rekel.« In ljubeznivo nam je podala roko. Obšla je tako vse skupine. Z vsako se je pogovarjala in se povsod informirala o namenu in delu društev.

Spontano, kakor ob prihodu, so jo vse zastopnice navdušeno pozdravile, ko se je poslavljala, z vzklikom: »Živela naša kraljica!«

Z dovoljenjem kraljice smo si smele ogledati dvor, ki smo ga zapustile pod vtisi nadvse ljubeznivega, tako domačega sprejema. Pred izhodom iz dvorane so nas vse fotografirali.

Naslednji dan je Nj. Veličanstvo kraljica po svojem adjutantu telefonično sporočila urednici ženskega pokreta, ge. Lojzki Štebijeji, da je pozneje še sama prečitala izročeno ji pesnitev, ki ji zelo ugaja, da se zahvaljuje zanjo, in da bo tudi še sama napisala zahvalo avtorici.

Popoldne je bil določen za ogled mesta. Ker se je tedaj vršila seja naše centralne uprave, se mi je zahotelo pogovorov z zastopniki naše centralne uprave in zato sem okupirala predsednika tov. Krstića. O poteku tega pogovora sem obširno poročala na sestanku kluba dne 26. maja.

Prihodnji dan ob 11. uri smo se peljale na Oplenac. Pred kapelo je imela podpredsednica ga. Kroftova naslednji govor:

»Sestre! Postojmo za trenotek na tem svetem stopnišču, odvrzimo razse prah vsakdanjosti, da stopimo zbranih duš in čistega srca v poslednji hram svojega velikega pokojnika, svojega mrtvega kralja Ureditelja, v hram rodu Karadjordjevičev.

Pobožni romarji smo izpod Triglavskih vrhov, priromali smo ob sinje modrem pasu naše skupne Save do tega vznožja, kjer je bil doma rod našega Kralja in kjer spi on sam spanje Nesmrtnega. K Njemu nas vodi neutušeno hrepenenje, skeleča, odprta rana globoke resnične žalosti.

Tedni in meseci potekajo od onega mračnega jesenskega dne, ko smo izgubili Njega, ki nam je dal svobodo, ko so zabrnili turbini zvonovi iz vseh domačih lin in so se zlili v mrtvaško pesem širne domovine. Tedni in meseci potekajo, kar je zaplakala celokupna jugoslovanska družina po svojem dobrem očetu v enotnem vzdihu in utripu. Žalost ne preneha. — Ob hladni marmor teh belih zidov prinašajo od tedaj cvetja in trnja, s solzami omočenega, iskreno vdani podložniki, kmet, delavec in najvišji uradnik. Dodale, naslonile bi k temu cvetju venec naših rož iz čudodelnih zlatorogovih triglavskih rož, ki naj bi imel ono čudovito moč, da bi resnično znova zaživel naš kralj med nami, naš apostol miru. **Nimamo teh rož.** Žene matere! Vsadimo zato v naša srca, v srca naših otrok ono trajno ljubezen, spoštovanje in hvaležnost do velikega pokojnika, ki bo pričala za nami, da smo me žene razumele svojega velikega

vodnika. Njegov svetel vzor naj preraste rodove. Skrbimo za to, da bomo v Njegovem duhu živele in v tem duhu vzgojile svoje otroke, našo mladino.

Naš kralj je bil skromen vojak, ki je žrtvoval vse svoje življenjske sile za blagor domovine. S svojim ljudstvom je živel, s svojim ljudstvom je trpel in za svojo državo je umrl. S čudovito silo je očistil razdiralce iz naših vrst in preprečil bratomorne izpade. Plamenico miru je nesel preko naših mej in padel je — junak naš Kralj.

Plamenica miru, žari naprej, nam ženam, nam materam!

Sedaj, ko stopamo v tihi hram, prižgimo večno plamenico v naših srcih in izpregovorimo sveto zaobljubo: Čuvati hočemo našo svobodo v Tvojem duhu, Veliki Kralj, braniti hočemo svojo domovino iz roda v rod preko jugoslovanskih mater in otrok. Slava apostolu miru, slava, slava!

Mehke ženske duše so zaplakale in z bolestjo v duši, s solzami v očeh so s svetimi čustvi prestopile prag svetišča, kjer počiva Nepozabni. Položile smo na grob skromen venec naših gorskih rož, prižgale smo sveče, poklekile pred grob in z drhtečim glasom je ga. Gašperlinova zmolila molitev za pokoj Njegovi duši.

Nato smo si ogledale kapelo, ki je v umetniškem oziru neprekosljiva in ki hrani slavne zastave polkov. Ob stenah so položeni venci v srebru in zlatu. Z dovoljenjem upravitelja smo si ogledale tudi park in nasade ter kraljevo vilo.

S tem potovanjem smo izpolnile dolžnost, dolžnost hvaležnih src, ki ne bo zamrla nikdar ob zavesti, da v svetišču na Oplencu počivata — spita nevzdramni sen — ona velika Jugoslavana, Kralj Peter Osvoboditelj in njega vredni sin kralj Aleksander Ureditelj, ki sta izvojevala našo svobodo. Izvršeno je delo prvega, delo drugega pa moramo utrditi in izvesti do vseh podrobnosti. To bodi naša največja dolžnost!

ZAHVALA

direktorju g. dr. Janku Tavzesu.

V času, ko se poraja in raste naša mlada organizacija »Udruženje p. t. t. odpravnikov, pomočnikov in vežbencev«, nam je g. direktor dr. Janko Tavzes obljubil, da nam bo stal vedno na strani, kadarkoli bomo potrebovali njegovo pomoč. Udruženje p. t. t. odpravnikov, pomočnikov in vežbencev Kr. Jugoslavije se zaveda, da bo imelo v njem močnega zaščitnika, ki pozna grenkosti življenja, saj je tudi on preživel svoja mlada leta v pomanjkanju in bridkosti. Njegova beseda, ki je še nikoli ni prelomil, nam daje pogum, s katerim bomo prav gotovo dosegli to, za kar se s polno pravico borimo.

Za odbor:

Selan Anica, p. t. t. odpravnica, Ljubljana.

Tovariši in tovarišice!

Vse tiste, ki se še niso prijavili v svojo lastno organizacijo, prosim, naj to store čimprej. Pričakujem, da bodo to storili, saj se vsakdo izmed nas vendar zaveda velikanškega pomena naše mlade, že dolgo pričakovane in sedaj oživetvorjene organizacije.

Ker mi je nemogoče, da bi obiskala posamezne pošte in tudi ne, da bi pisala vsakemu posebej, prosim pogodbene poštarje in poštarice ponovno, naj opozore svoje pomožno osebje, p. t. t. odpravnike, pomočnike in vežbence na našo lastno organizacijo. — Za pristopnice in za kakršnekoli informacije naj se obračajo name.

Selan Anica, p. t. t. odpravnica, Ljubljana, Koseskega ulica št. 30.

Občni zbor »Dobrote«

Dne 29. maja t. l. prekinjeni občni zbor »Dobrote«, obsmrtnega podpornega društva poštnih nameščencev v Ljubljani, se ne bo nadaljeval dne 21. junija t. l., temveč 4. julija t. l. ob pol 20. v veliki dvorani »Trgovskega doma« v Ljubljani, Gregorčičeva 23.

Sporod po konstituiranju:

1. sprememba pravil,
2. volitve in
3. slučajnosti.

Če občni zbor ob napovedani uri ne bi bil sklepčen, se otvori ob 20., neglede na število navzočih članov.

Dostop imajo samo samostojni člani (družinski člani, ki sami niso državni uslužbenci ali upokoјenci, niso samostojni člani).

Vsak član se mora ob vstopu na poziv legitimirati.

Odbor.

Zakaj noče biti bolje...

Na zadnjem občnem zboru »Dobrote« smo poštarji zopet pokazali, kaj smo in kaj zmoremo. Veliko nepotrebnega vika in krika je bilo, do kake pametne in trezne odločitve pa ni prišlo.

Članom se je porodila misel, naj bi »Dobrota« dajala posojila in zato so napravili predlog za občni zbor. Ko je prišlo do glasovanja, je bilo, kakor da bi dregnil v sršeno gnezdo. Opazoval sem ljudi, dvigali so kar obe roki, kadar se jim je zdelo, da bi bilo za nje ugodno in se sploh nedisciplinirano vedli. Zastonj je bil vsak resen predsednikov opomin. Med članstvom je kar valovilo. Vsak je hotel svoje dopovedati in naravnost nekaj izsiliti; menda niti ob »babilonskem stolpu« ni bilo kaj takega. Neki tuj gospod, ki je nas poštarje opazoval, mi je dejal: »Ja, kakšni pa so ti vaši poštni ljudje? Saj se menda s pametjo kregajo. Če jim ponujaš posojilo po 6%, ga nočejo od »Dobrote«, ampak grede raje k zadrugi, kjer morajo plačati po 8% in še delež, ki znaša sto dinarjev. Torej jim pride posojilo na več ko po 8%.« Nisem mu mogel takoj odgovoriti, sram me je bilo. K sreči se je takrat oglasil predsednik in me rešil odgovora. — Prav je imel dotični gospod. Tudi meni se je zdelo, da se ljudje kregajo s svojo pametjo. Komu bi kaj škodovalo, če bi »Dobrota« dajala posojila? Članstvu ne, ker bi imelo le koristi; 6% je gotovo manj ko 8%. Društvu pa tudi ne, ker bi bil denar sigurno naložen in še obresti bi bile večje, kakor če bi društvo denar naložilo kjerkoli. Članstvo in društvo bi imela torej samo koristi. Pa se le še najdejo ljudje, ki govore proti temu in ki zavajajo člane od edino dobrega načrta z izgovori, da so itak že dosti »zapufanik«. Informiral sem se, kdo vse je podpisal tisti protivni predlog, ker nazadnje bi bila previdnost le na mestu, če gre za same »zapufance«. Toda, kar presenečen sem bil. Predlog so stavili ljudje, o katerih vem pozitivno, da si še nikdar niso izposojevali denarja ne tu ne tam. Kako vendar prihajajo do takega sklepa? Nemara le iz previdnosti, da se obvarujeta društvo in članstvo? Jaz tudi nisem izmed tistih, ki se radi zadolžujejo. Rečem pač: plašč je treba obračati po vetru. Ko opazujem prilike v svoji okolici, priznam, da je stvar taka. So družinski očetje, ki morajo to in ono nujno nabaviti. Plača ne zadošča. Kje torej vzeti denar? Posojilo? Dobro, toda kje? Če se dobi v poštni zadrugi, so obresti po 8% in zraven še delež, ravnotako pa tudi pri »konzorciju«. In še so težkoče, ker je dosti odjemalcev.

Pa ne samo poročeni, tudi mladi neporočeni ljudje rabijo dostikrat posojilo; ako

Ugodno boste kupili

dobro blago za moške, ženske in otroške obleke v Ljubljani v trgovini

Lingarjeva ul. **R. MIKLAUC „PRI ŠKOFU“** Pred Škofijo 3

zbole, ako morajo k zobozdravniku in podobno. Če je denar na razpolago, se da marsičemu odpomoči, če ga ni, se pa včasih iz malenkosti razvije hudo, ki se tudi z denarjem celega sveta ne da več popraviti. Saj bi človek že vzel posojilo, pa res ni kar tako in še malce nerodno je za marsikoga, jemati denar iz tujih blagajn.

Glejte našo »Dobroto«, ki je že tolikim olajšala gorje in je pripravljena še in še pomagati. Ne živimo kar tja v en dan in vse vendar malo premislimo. Ne zametujmo pametnih predlogov brez preudarka, ampak potrudimo se trezno premisliti, ali gre za dobro ali za slabo stvar. Menda se nam pa zdi vse že kar tako dobro in smo še ponosni na to, da vse brez preudarka podiramo. Spametujmo se, dokler je še čas!

Ludvik Jožica, Majšperg:

Iz naših vrst

V mesecu maju smo imeli pog. poštarji dva sestanka, in sicer 12. v Celju in 19. v Ljubljani. Oba sta bila dobro obiskana. Posebno priznanje zaslužijo tovariši z dolenske strani. Po 20 in še več kilometrov so nekateri oddaljeni od železnice, pa so se kljub temu tako častno odzvali. Živa so naša vprašanja in naše potrebe. V kri in v meso režejo.

Tik pred glavno redno letno skupščino pokojninskega sklada in organizacije smo. Štiri leta že poskušamo, delamo in se pehamo za tem, da bi si v okrilju organizacije osnovali banovinske sekcije. Dosedanja uprava je bila proti temu. Ni nas hotela razumeti. Zastopala je stališče, da je proti cepljenju, da priznava samo in edino centralno organizacijo s sedežem v Beogradu. Sedaj pa tudi gospoda na upravi uvideva, da je vprašanje banovinskih sekcij zrelo in da ni več mogoče iti naprej mimo njega.

Kaj hočemo? Hočemo se združiti v organizaciji, močni in edini, ki bi bila zmožna v svetu častno zastopati naš stan.

Kdo smo? Smo uradniki v službi države, smo predstojniki podeželskih pošt. Težke so naše materialne in moralne odgovornosti, vse težje, kakor državnih poštnih uradnikov. Oni odgovarjajo samo za svoje delo, mi pa odgovarjamo poleg sebe tudi za pismonoše. — S skromnimi mesečnimi prejemki moramo vzdrževati urad: nabavljati moramo pisarniške potrebščine, plačevati čiščenje, kurjavo, razsvetljavo, najemnino itd. — Nimamo pravice do letnega odmora. Kaj to! Mi ne dobimo niti bolniškega dopusta. Mi ne smemo biti bolni, ker nimamo pravice zdraviti se v javnih bolnicah kakor vsi ostali javni in državni nameščenci. To je tisto, kar nas žene skoraj v obup! Kaj, dokler smo mladi in zdravi in polni sili! Zmagujemo vsak napor in kar že pride! Toda, kadar bo začel organizem in moči pojemati, kaj pa potem? Če se zamislimo v položaj naših starih tovarišev, moramo najti pota in način, da rešimo to najvažnejše, tako pereče vprašanje.

In potem polovična vožnja! Duhovniki, različna, popolnoma privatna udruženja, turisti, romarji itd., uživajo danes popuste na potovanjih. Mi poštarji pa ne moremo doseči niti za obisk sestankov, ki terjajo od nas že itak velikih žrtev (če se pomisli, da je edini naš prosti čas tistih par ur v nedeljo popoldan), nikake ugodnosti. Mi pog. poštarji se ne moremo niti legitimirati, kdo

Pa še nekaj se mi zdi, da na občnih zborih ni prav. Obnašamo se kot otroci. Ta ali oni pove nekaj, za kar vemo, da ni povsem točno, pa nihče ne ugovarja, narobe pa predlaga kdo kaj pametnega, kar vsi odobravamo, pa le pustimo, da predlog propade. Ne vem, ali je to duh časa ali kaj? Saj drugače so nekateri res zelo preudarni in pametni ljudje, ki že s tem, da pridejo na občni zbor, pokažejo, da jim gre res za stvar. Toda na občni zbor pridejo res samo poslušati, dasi bi dostikrat njihove besede pomagale stvar razviti v pravo smer. Zakaj tako? Odpravimo, kar nam je v nečast in kvar. Skušajmo se v predloge vživeti, potem pa zastopajmo moško in odločno svoje lastne koristi.

—e.

da smo. Imam sokolsko legitimacijo, legitimacijo Jadranske straže, Planinskega društva itd., kot poštna uradnica se pa ne morem izkazati. Že večkrat sem bila radi tega v neprijetnem položaju. Ali res ne bi mogli tudi mi dobiti uradniških legitimacij, izdanih od naše oblasti?

In naš pokojninski sklad! Vsak javni nameščenec, vsak trgovski pomočnik ima danes z zakonom zajamčeno eksistenco na stara leta. Mi pog. poštarji imamo sicer svoj privatni pokojninski sklad, ki dosega štiri milijone dinarjev, toda to je privatna zadruga in njeni sedanji voditelji v svojih srcih iskreno želijo, da bi ostala taka še z naprej, čim dlje. Pravijo, da se bo dalo kaj storiti za poddržavljenje šele decembra 1936. Mi pa vemo, da ne smemo odlašati prav nič, da moramo že sedaj zastaviti vse sile, da pridemo s to točko na cilj. — Na sestankih smo dovolj razmotrivali to vprašanje. Videli smo, kako se godi poštarjem iz bivše Avstrije. Oni, ki so dali svoj sklad državi, dobivajo danes pokojnine, ki jim omogočajo človeka vreden življenjski obstoj. Tisti pa, ki so ga obdržali kot privatno zadrugo, dobivajo mesečno nekaj par in se morajo stari, izčrpani, nezmožni, z eno no-go v grobu še vedno boriti za vsakdanji kruh.

Močna in trdna je naša želja: pokojninski sklad pod državno upravo! Mimo vsega in preko vsega moramo na glavni letni redni skupščini, ki je pred nami, na tej poti priti za korak naprej.

Na sestanku v Celju smo sestavili resolucijo, ki jo dobesedno navajam:

RESOLUCIJA.

1. Sedanja »Organizacija pog. poštarjev« naj se reorganizira tako, da se bo imenovala »Udruženje uslužbencev poštne uprave«. V to udruženje naj se sprejemajo:

1. pogodb. poštarji,
2. poštni odpravniki, pomočniki in vežbenici in
3. poštni sli.

Vsi v okviru ene službe spadamo v eno organizacijo.

»Udruženje uslužbencev poštne uprave v Beogradu« naj se deli v banovinske sekcije. Banovinske sekcije naj imajo po potrebi pododbore. Poštnim odpravnikom, pomočnikom in vežbencem naj se določi lastna sekcija, poštnim slom pa lastna.

2. Uprava udruženja poštnih uslužbencev

in uprava penzijskega fonda pogodb. poštarjev naj se voli brezpogojno na eno leto.

3. Na vseh kupščinah naj glasuje s pooblastili en član, in sicer za neomejeno število članov, ki niso mogli priti osebno.

4. Novoizvoljena uprava naj sprejme za glavno nalogo to, da bo resno delala za poddržavljenje našega penzijskega fonda.

5. Naš pravilnik ne odgovarja socialnim potrebam pog. poštarjev. Preosnuje naj se takole:

a) če se vpelje nepretrgana nočna služba, naj se pogodb. poštarju dodeli še ena moč (p. t. t. odpravnik), ker nepretrgane nočne službe en človek fizično ne vzdrži;

b) dovoli naj se brezplačno zdravljenje v bolnicah, nam in članom naših družin;

c) dovoli naj se nam bolniški dopust.

č) dovoli naj se nam letni, redni dopust;

d) da naj se nam pravica do 1/2 vožnje na drž. železnicah;

e) iz naših nazivov naj se popolnoma črta beseda »pogodbenci«. Zaradi naziva »pogodbenci poštarji« nas ljudstvo smatra za najemnike, ki imamo v zakupu privatne pošte;

f) podeželske pošte naj se preimenujejo v razredne, državne pošte. Predstojnikom pošt naj se dodeli službena stalnost. Imajo naj pravico do napredovanja, event. tako, da se poštarji z več leti službe premeščajo na večje pošte;

g) nanovo naj se zasedajo pošte s p. t. t. odpravniki in pomočniki in prav v nobrem slučaju ne s privatniki. — Obsojamo, da se pri zasedbi pošte Griže ni postopalo po čl. 10 pravilnika o pog. državnih poštah.

6. Obsojamo osebno napadanje na na-

P. t. zvaniki in služitelji ne smejo biti člani združenja p. t. uslužbencev.

Ministrstvo je z odlokom P. t. št. 39035 od 21. maja t. l. obvestilo direkcijo, da je Državni svet z razsodbo št. 11380/35 od 10. aprila t. l. razveljavil njegovo rešenje, s katerim je bilo p. t. zvanikom in služiteljem odobreno, da smejo biti člani Združenja p. t. uslužbencev Kraljevine Jugoslavije.

P. t. zvaniki in služitelji tedaj ne smejo biti člani tega združenja. Prizadetim se bo članarina prenehala odtegovati 1. julija t. l., za mesec junij pa imajo pravico zahtevati povračilo vplačane članarine.

Dravska sekcija Udruženja p. t. t. zvanikov in služiteljev.

šega g. direktorja dr. Tavzesa v javnem časopisu. On je ravno tisti, ki je mnogo pripomogel, da so se v poštne organizacije uvedle vzdržne razmere. Zahtevamo, da se mu dá zadoščenje za vse klevete.

To resolucijo zaključujemo, podpisujemo in predlagamo »Organizaciji pog. poštarjev v Beogradu«, da jo izroči novoizvoljeni upravi, od katere pričakujemo, da bo zastavila vse sile in zmožnosti v delo za doseg teh naših perečih potreb.

Engelman Viktor s. r., Šuman Anton s. r., Podpis nečitljiv, Božičko Marija s. r., Anica Pezdirc s. r., Sudar Zorka s. r., Bavdek Ljuba s. r., Cerkvenikova s. r., Kogej Iva s. r., Budin Zinka s. r., Pirnat Polonca s. r., Staut Anica s. r., Kramar Josipina s. r., Hus Mara s. r., Ludvik Jožica s. r., Marolt Ivan s. r.

Zapisnikarica: Ludvik Jožica s. r.

Voditelj sestanka: Engelman Viktor s. r.

Na sestanku je bilo navzočih 20 pogodb. poštarjev. Nekateri so morali radi vlakovnih in avtobusnih zvez oditi pred zaključkom sestanka.

Sestanek je potekel vseskozi v najlepšem, tovariškem razpoloženju. Zaključen je bil ob 19. uri.

Resolucija je bila z malimi dodatki soglasno sprejeta tudi na sestanku v Ljubljani.

V naših vrstah je veliko zanimanja. — Mnogo je v nas volje in pripravljenosti, zato nas ne more ustaviti nobena ovira. Naš prvi in glavni cilj je: 1. fond pod državno upravo in 2. ustanovitev banovin. sekcij.

NAZNANILO

o preselitvi Gospodarske zadrage.

Članstvu sporočamo, da se bo podpisana zadruga preselila 25. t. m. v nove prostore v Poštnem domu na Tyrševi cesti. V teh prostorih si je zadruga uredila v podprtliču moderno krojaško in čevljarstvo delavnico. Odslej bo lahko še bolj kakor doslej postregla članstvu s solidnimi in cenimi izdelki. Na dvorišču bo imela zadruga skladišče za drva, kjer si bodo člani lahko vsak čas ogledali zalogo in kvaliteto drv. Vabimo članstvo, da si nove prostore zadrage v Poštnem domu ogleda ter delavnice z naročili podpre tako, da bomo mogli cene še znižati.

Pisarna zadrage bo v prvem nadstropju,

desno. Urad. ure bodo do nadaljnjega vsak ponedeljek in sredo od 6. do 7. ure, ob sobotah pa od 5. do 7. ure zvečer. Za manj važne informacije se člani lahko obračajo tudi telefonično vsako dopoldne na pisarno. Številka telefona je 29-20. Razne zadeve lahko uredi člani tudi osebno pri tovariških članih uprave. Pri pošti Ljubljana 1 naj se obračajo na tov. Kocmurja (blagovni oddelek) ali pa tov. Rotterja (pismonoški oddelek), pri direkciji pa na tov. Ferjančiča.

Gospodarska zadruga poštних nameščencev, r. z. z. o. z. v Ljubljani.

Osebne vesti

Premeščeni so: Kukar Jakob, pomožni p. t. uradnik IX. skupine od pošte Rakek k pošti Dol. Logatec;

Novak Angela, pomožni p. t. uradnik IX. skupine od pošte Rogaševci k pošti Slatina Radenci; Gumilar Gizela, p. t. manipulant IX. skupine od pošte Slatina Radenci k pošti Rogaševci; Milavec Pavlina, p. t. manipulant IX. skupine od pošte Dol. Logatec k pošti Ljubljana 1;

Emeršič Franc, zvanik-čuvár t. t. linij I. skupine od X. terenske t. t. sekcije Maribor kot p. t. zvanik iste skupine k pošti Maribor 2; Lorber Jurij, zvanik-zanatljiva II. skupine od X. terenske t. t. sekcije Maribor kot p. t. zvanik iste skupine k pošti Maribor 1;

Štruc Peter, p. t. zvanik II. skupine od pošte Brezno k pošti Trbovlje 2;

Musar Viktor, p. t. služitelj II. skupine od pošte Ljubljana 2 k pošti Grobelno;

Jazbinšek Josip, p. t. služitelj II. skupine od pošte Ljubljana 2 k pošti Jesenice na Gor.;

Stergar Ernesta, p. t. služitelj (uradnik) II. skupine od pošte Litija k pošti Ljubljana 1.

Postavljeni so: za dnevničarja-zvanika Čer Ludvik pri pošti Grosuplje in Janežič Avgust v delavnici direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani in

za dnevničarja-služitelja Dobnik Anton in Cimerman Valentin oba pri pošti Ljubljana 7. Imenovan je za upravnika pošte Ljubljana 1 Janežič Vinko, p. t. inšpektor V. skupine iste pošte.

Postavljen je za pomožnega p. t. uradnika v IX. skupino Franzl Feliks, uradniški pripravnik po § 45 (2) u. z. pri pošti Vrhnika.

Napredovala sta: Mihelič Ivan, p. t. služitelj II. skupine za p. t. služitelja v I. skupino pri pošti Ljubljana 1 in Maly Draga, uradniški pripravnik po § 45 (1) u. z. za pomožno p. t. manipulantko v X. skupino pri pošti Rogatec.

Umrla sta: Brežnik Štefan, višji p. t. tehnični kontrolor VI. skupine pri direkciji pošte in telegrafa v Ljubljani in Sušteršič Mara, p. t. uradnica VIII. skupine pri pošti Grosuplje.

Nekaj naročnikov je še, ki doslej niso poravnali naročnine za prvo polletje. Menda vedo, da se list vzdržuje samo iz naročnine. Zato jih prosimo, da jo prav gotovo poravnajo do 10. julija t. l. **Uprava.**

Letos bomo kupovali blago

za moške in ženske obleke in perilo tam, kjer dobimo v veliki izbiri dobro, trpežno blago po zmernih cenah, to je pri

R. Miklauc „Pri Škofu“

Ljubljana

Lingarjeva ulica — Pred Škofijo 3

**Manufakturna trgovina
FABIANI & JURJOVEC
Ljubljana, Stritarjeva ul. 5**

priporoča svojo veliko izbiro manufakturnega blaga za dame in gospode.

Poštni uslužbenci proti gotovini znaten popust.

**Kupujte samo pri trdkah,
ki dajejo oglase v naš list!**

Damske torbice, pasove, aktovke domačega izdelka dobite vedno v najnovejših in najbolj oblikah

le pri

Franc Erjavec

trgovina usnja

Ljubljana, Stari trg 18

Anton Petek

manufakturna in modna trgovina

v Celju, Prešernova 21

Vam nudi manufakturno in modno blago po izredno nizkih cenah.

Nova trgovina - nove nizke cene.

Ako želite

biti z dobrim blagom postreženi, preskrbite si blago za ženske in moške, kakor vse druge potrebščine pri

Janko Češnik-u

modna manufakturna trgovina

Ljubljana

Stritarjeva ulica

Lingarjeva ulica

Poštarji pri nakupu 10% popusta!

Pristopajte k „Jadranski straži“!

Za konzorcij »Dravske pošte« v Ljubljani izda a Franc Jurman v Ljubljani. Ček. račun 16.756. — Urejuje Tilen Epich v Ljubljani. — Rokopise pošiljajte uredništvu, reklamacije, oglase itd. pa upravi lista »Dravska pošta« v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2. — Tiskarna »Slovenija« v Ljubljani. Predstavnik za tiskarno Albert Kolman, Masarykova cesta 14.